

I. N. 7.
THESES,
De
USU
PHILOSOPHIÆ
NATURALIS,

QUAS
Ex Conf. Ampliſſ. Facultat. Philoſoph.
in Reg. Acad. Aboenſi,

PRÆSIDE
CAROLO FRIDERICO
MENNANDER,

Scient. Nat. PROFESS. Reg. & Ordin.
PASTORĒ in Rändämäki, nec non Reg.
Acad. Svec. Scient. MEMBRO,
Pro GRADU

Publico Candidorum examini ſubmittit
PETRUS KIELLIN,
OSTROBOTNIENSIS.

In Audit. Majori ad diem 23. Julii, Ann. MDCCCL.
H. p. m. ſ.

ABOÆ, Impreſſit Direct. & Typogr. Reg. Magn. Duc. Finland.
JACOB MERCKELL.

Ex Mag. Roy.

JACOB MERCCELL.
ABOE, Imprent Director & Typogr. Reg. Magn. Duc. Finland.

H. p. m. f.
In Audia Majori ad diem 23. Julii, Ann. MDCCII.

P. PETRUS KIELLIN,
OSTROBOTHNIENSIS.

Pro GRADU

Acad. Svec. Scient. MEMBR.

PASTORE in Händämäski, nec non Reg.

Scient. Nec. PROFESS. Reg. & Ordin.

MENNANDER.

CAROLO FRIDERICO

PRÆSIDE

in Reg. Acad. Abocis.

Ex Cons. Ampliss. Facultat. Philosoph.

QUAS

NATURALIS,

PHILOSOPHIAE

USU

De

THESES.

L. M. 7.

I. N. 7.

THESIS I.

Finis conditi & in præsentis orbe collocati hominis est, ut mirandum hoc opificium contempletur; semetipsum, quis sit, ubi & unde sit, cognoscat; & per scalas rerum naturalium ad Conditorem adscendat, eumque profunda veneratione colat.

THESIS II.

Naturæ consideratio adeo arcto nexu cum natura nostra, facultatibus & circumstantiis, iungitur, ut naturalissima omnino homini illa occupatio audire debeat.

THESIS III.

Ipse homo integer in hoc potissimum negotio, nimirum contemplatione rerum naturalium, felix ævum collocasset. Plerarumque verò reliquarum disciplinarum studium status corrupti indigentia introduxit.

THESES IV.

Existentiam DEI absque operoso molimine ostendit naturæ consideratio. Quis enim, visa machina vel horologio, dubitaret, existere ejus artificem? Sed Speculum etiam divinarum perfectionum est natura.

THESES V.

Unitas divina patet ex connexionione omnium partium naturæ, ex fine ejus communi, mediisque eo ducentibus congruis, ex analogia naturæ, legibusque ejus fixis.

THESES VI.

Intellectus Divini vastissima exsurgit idea, dum cogitamus immensa universi spatia, corporumque in iis multitudinem; dumque simul nobiscum reputamus, DEum hæc omnia, maxima & minima naturæ, spatia omnia & tempora, simul & semel adæquate sibi representare.

THESES VII.

Eadem via alia etiam attributa divina patent. Quanta enim potentia his omnibus producendis & productis sustentandis requiritur? Quanta sapientia ordinandis? Quam admiranda erit Numinis omnipresentia?

THESIS VIII.

Libertas summi entis conspicitur ex infinitis universi mutationibus, & discrepantibus viis, quibus ad fines suos obtinendos utitur. Ex gr. in structura, partibus, œconomia animalium.

THESIS IX.

Hac vero libertate DEus secundum bonitatis suæ ductum utitur, quæ ex omnibus rebus creatis elucet; etiam illis, quæ vulgo judicantur noxiæ, modo rite considerentur.

THESIS X.

Justitiæ quoque divinæ indicia suppeditat naturæ consideratio, quæ rebus naturalibus ad puniendos reprobos mores, eosque ad meliorem frugem reducendos, utitur.

THESIS XI.

Dum attributa divina contemplanda & quasi manibus palpanda exhibet naturæ scrutinium, facile apparet, illud gloriæ DEI interire, vel venerabundæ in mentibus nostris perfectionum divinarum admirationi excitandæ.

THESIS XII.

Theologis clavem multorum scripturæ sacræ

eræ locorum subministrat naturæ cognitio, & in diviniore illa scientia officia haud contemnenda alia illis exhibet.

THESES XIII.

Singulare & firmissimum pro ipsa divinitate scripturæ perhibet testimonium; dum ostendit, reperiri ibi physicas veritates distincte expositas, quæ illo, quo consignabatur, ævo, & multis post seculis, omnes homines latuere. Origo itaque ejus erit ab ente omniscio, adeoque divina.

THESES XIV.

Atheismus & superstitio, jurati illi religionis hostes, nullis aliis armis felicius, quam ex philosophiæ naturalis pharetra depromtis, debellantur.

THESES XV.

Est Philosophiæ naturalis usus insignis in jurisprudentia, idque tam in causis civilibus quam criminalibus. Illæ jura soli, curam feudorum, rei agrariæ, pecuariæ, metallicæ, fabricarum, commerciorum &c. concernunt, quarum præcipuam materiam constituunt res naturales; unde apparet, esse ingentis in his utilitatis

tatis naturæ cognitionem. Nec minoris est in criminalibus. In quæstionibus de sagis, veneficiis, homicidiis, vulneribus, &c. Ubi sententiam juri & meritis causæ conformem non potest dicere judex, nisi vel ipse rerum naturalium peritus sit, vel tales consulat.

THESIS XVI.

Unica aliquando experientia physica, levis primo intuitu visa, magnam rebus humanis & civitatum consiliis inducere potest mutationem. Cujus quidem rei illustria exempla sunt pyxis nautica & pulvis pyrius. Illa novum orbem detexit, veterem immutavit, pretia rerum adauxit, auri & argenti depressit, &c. Hic artes muniendi & belli gerendi novas peperit.

THESIS XVII.

Artis salutaris studioso multiplicem & indispensablem ulum exhibet naturæ cognitio; & jure dicitur: ubi desinit physicus, ibi incipere medicum.

THESIS XVIII.

Dum physica usum rerum naturalium detegit, easque ad utilitates nostras convertere nos docet, dominium in creaturas nobis largitur.

THE-

THESES XIX.

Nullum est vitæ genus, in quo non varia
utilitate de commendaret naturæ cognitio. Im-
primis in œconomia rite curanda & promo-
venda utramque faciunt paginam
scientiæ physicæ.

SOLI DEO GLORIA.

